

**Formandens
Mundtlige beretning
2019**

Dette er min første beretning som formand, og jeg har glædet mig til at få lov til over for repræsentantskabet at redegøre for vores arbejde i bestyrelsen og i foreningen.

Denne beretning udgør sammen med den skriftlige beretning en samlet redegørelse for vores arbejde i IMAK samtidig med, at vi kigger fremad. En overskrift kunne passende være, at vi bruger fortiden lige nu til at læse og forsøge at påvirke fremtiden.

Bruger man google og skriver IMAK, så kommer man bl.a. ind på en side, der handler om panserglas. Meget sigende synes jeg. Vi er stærke som panser, når vi står sammen, vi kan udskiftes, hvis vi går i smadder og revner. Og vi er rimelig billige i drift – alt sammet noget, der kendetegner panserglas og os i IMAK .

For første gang er vi samlet her i Kangerlussuaq til repræsentantskabsmøde. I bestyrelsen kigger vi hele tiden på økonomien i IMAK. Og med udsigt til at vi også til næste år skal holde repræsentantskabsmøde for at opstille overenskomstkrav og året efter igen ordinært møde – altså 3 møder i træk på 3 år - har vi i bestyrelsen ment, at vi skulle forsøge at minimere rejseomkostningerne. Derfor er vi her. Vi håber, vi får et godt og fremadrettet repræsentantskabsmøde. Endnu en gang velkommen til jer alle sammen, dejligt at se jer.

Vi har i perioden forhandlet overenskomst. At forsøge at forhandle gode og rimelige vilkår for medlemmerne er en af fagforeningernes fornemteste opgaver. Jeg vil senere behandle emnet, men her indledningsvis slå fast, at det lykkedes os at indgå en overenskomst, som vores medlemmer ved en urafstemning på flot vis bakkede op omkring. En stemmeprocent på 78,8 % og en ja procent på 96,1 % er et resultat, som få fagforeningen kan prale med. At selvstyret så ikke magtede at udbetale de ændrede lønsatser til os til tiden, er en anden sag. Det reagerede vi da også på, så snart det stod klart for os. Jeg vil gerne her understøtte, at når det lykkedes os at nå et så tilfredsstillende resultat af overenskomstforhandlingerne, så skyldes det bl.a. det stærke og tillidsfulde samarbejde mellem bestyrelsen og repræsentantskabet. Fra bestyrelsen vil vi gerne sige tak til repræsentantskabet for jeres positive medvirken.

”Vi er alle sammen forpligtet over for de seksuelt misbrugte i samfundet og til at hjælpe disse ved at støtte dem, ved at give dem den bedste hjælp til at kæmpe sig ud af deres alvorlige oplevelser”. Dette citat er **ikke** hentet i kølvandet på tv-udsendelsen ”Byen, hvor børn forsvinder”, men derimod fra en konference holdt i Katuaq i 1999. Jeg gentager i 1999. Fine ord, som desværre stadig er aktuelle. Tv-udsendelsen åbnede op for de sædvanlige flotte ord om, at nu skulle der gøres noget. Måske sker der noget denne gang, det må

man da ønske og forvente. I kølvandet på udsendelsen er Selvstyret blevet opfordret til at søge hjælp i Danmark og d. 11.9 var ønskelisten fra Naalakkersuisut til den danske regering klar. 65 fagpersoner plus nye boliger, bedre samarbejde mellem myndighederne og ikke mindst hjælp til at opkvalificere det nuværende personale, var ønskerne. Her i oktober måned blev der så bevilliget 5,3. mill kr. fra Danmark til et akutteam, og den danske regering vil ligeledes søge det danske folketing om yderligere 80 mill kr.

Desværre er næste skridt, at der skal nedsættes en dansk/ grønlandsk embedsmandsgruppe, der skal se på, hvordan de grønlandske ønsker kan imødekommes. Desværre - fordi embedsmandsgrupper ofte får karakter af syltekrukker. Det må ikke ske denne gang, nu skal der handles, vi kan ikke være andet bekendt.

Dokumentationen i udsendelsen om "Byen, hvor børn forsvinder" er chokerende for alle. Lærere i hele Grønland oplever lignende situationer, hvor de føler sig magtesløse, når de f.eks. har lavet en underretning, måske flere gange på samme elev, og der ikke sker noget som helst andet, end at eleven får det dårligere og dårligere.

Kravene til den grønlandske skole er mange og store, men lad mig så tydeligt og enkelt som overhovedet muligt slå fast ,

at børn, der ikke har det godt, kan ikke lære noget

Så enkelt er det, og derfor bør løsningen af børnenes og de unges sociale problemer prioriteres betydeligt højere end de gøres i dag. I IMAK er vi klar over, at der er iværksat projekter til løsning af problemerne, men disse, hvor velmente de end er, er slet ikke nok. I IMAK er vi selvfølgelig parate til at deltage i løsninger, men med streg under løsninger. Tykke rapporter, hensigterklæringer, hvidbøger og konferencer har nu i mere end 10 år vist sig ikke at være give nævneværdige resultater. Vi er derfor parat til at deltage, men netop i løsninger. Vi er blevet lærere bl.a. for at bibringe børn og unge viden, færdigheder og indsigt. Vi er ikke blevet lærere for at skulle være socialarbejdere. Det er der andre, der er meget bedre til end os.

I IMAK får vi mange henvendelser fra medlemmer, lærere, der føler sig presset, ikke af kravene til god undervisning, men af det hav af sociale problemer, der forhindrer dem i at udføre deres arbejde ordentligt. En hjælp på de enkelte skoler kan være ansættelse af socialrådgivere, som deltager i skolen og de enkelte elevs liv og på denne måde støtter og hjælper lærerne og dermed også de enkelte elever. Derfor er det også glædeligt at flere kommuner har besluttet, at der skal ansættes socialrådgivere på kommunens skoler. Et stort skridt i den rigtige retning, og et eksempel til efterfølgelse i de øvrige kommuner. Det er vigtigt i den forbindelse at understrege, at arbejdet med de sociale problemer ikke alene er et problem for den enkelte lærer, for den enkelte klasse eller for den enkelte skole. Det er derimod et problem for hele det grønlandske samfund og kan i værste tilfælde betyde, at samfundet stagnerer og ikke kan udvikle sig i positiv retning.

I vores princip- og indsatsprogram fastslår vi, at vi skal arbejde på at få minimeret klassestørrelsen til max 18. Derfor kan vi med tilfredshed konstatere, at Selvstyret på baggrund af et konkret forslag, i hvilket Naalakkersuisut pålægges at sikre max. 18 elever pr. klasse, nu må forholde sig til klassestørrelsen her i landet. Som sagt hilser vi forslaget velkommen, men jeg vil samtidig understrege, at forslaget ikke kan stå alene. Skal den grønlandske folkeskole løftes, gør en nedsættelse af klassestørrelsen det ikke alene. Vi har mange nødvendige forslag. Dem tager vi med i arbejdet omkring det reformarbejde, der er sat i gang i forbindelse med det, der tidligere hed Skole og uddannelsesreformen og nu, af en eller anden grund er omdøbt til at være et " analyse og udviklingsprojekt: et sammenhængende og fleksibelt uddannelsessystem".

Overenskomsten.

Rettelig skulle der nok have været overenskomsterne. Flertal fordi tingene hænger sammen. Den måde, man slutter en forhandling på, er lig med starten på den næste forhandling. Vi afsluttede forhandlingerne d. 6.marts 2019 - flere måneder efter, at forrige overenskomst udløb. Ja, næsten et år efter. Uden at pege fingre af nogen, så vil jeg godt slå fast, at det ikke er os – vores forhandlere – der er skyld i denne forsinkelse. Noget af udsættelsen skyldes selvfølgelig også, at der kom et valg til Inatsisartut i vejen, men tilbage står et billede af en arbejdsgiver, der har svært ved at leve om til egen målsætning om at være en ansvarlig modpart. På medlemsmøder rundt i landet har bestyrelsen og sekretariatet gennemgået resultatet og svaret på spørgsmål. Som tidligere nævnt viste urafstemningsresultatet stor tilslutning til det opnåede resultat. Jeg vil endnu engang fremhæve, at vi i bestyrelsen ser resultatet af urafstemningen som en positiv tilkendegivelse af bestyrelsens og repræsentantskabets arbejde i forbindelse med ok-forhandlingerne. Da overenskomsten er 3 årig, skal vi om et år igen her i repræsentantskabet opstille nye overenskomstkrav.

Uden at tage forskud på kravformuleringerne fra de enkelte arbejdspladser vil jeg gerne sende et signal om, at vi betragter ok 18 som en overenskomst, hvor ovskriften meget passende kunne være "begyndende genopretning". Begyndende fordi alle indikatorer fortæller, at der også ved denne overenskomst – lig forrige gang - er tale om reallønsforbedringer – og selvfølgelig en udvikling, som vi meget gerne ser fortsætte. Arbejdet bærer ikke lønnen i sig selv. Skal lærerne fortsat være den støtte, inspirator og indpisker i det grønlandske samfund, skal der også betales for det. I bestyrelsen ser vi frem til den kommende overenskomst i håbet om, at også arbejdsgiveren ønsker at fortsætte af det samme spor, som er lagt med ok.18.

Arbejdstiden er også overenskomstbestemt. Ingen af parterne har ved denne og forrige overenskomst fremsat forslag til væsentlige ændringer. Det kan ikke tolkes anderledes, end at begge parter ser de nuværende arbejdstidsregler som værende tilfredsstillende.

I den skriftlige beretning er det nævnt, at vi i forhandlingerne fik hjælp og støtte af tidligere sekretariatschef i Danmarks Lærerforening, Hans Ole Frostholt. Jeg vil her gerne benytte lejligheden til at takke Hans Ole for hans aldrig svigtende interesse for vores arbejde i Grønland, og fordi han var parat til at hjælpe os i forhandlingerne.

Selv om vi senere har punktet "Lønkommission" på dagsordenen, vil jeg gerne her under formandens beretning give kommissionen et par overordnede ord med på vejen. Arbejdsgiveren ønsker bl.a. at få forenklet forhandlingsstrukturen i Grønland. Ok siger vi. Vi kan sagtens forstå ønsket, men spørgsmålet for IMAK er bl.a., om man fra Selvstyrets side overhovedet har gjort sig klart, hvilket kolossalt arbejde, der forestår inden arbejdet i kommissionen kan resultere i et forslag til betænkning i 2021. Opgaven er voldsom, og vi må selvfølgelig overveje, hvordan vi tager os betalt, hvis arbejdet skulle resultere i ændringer af forhandlingsstrukturen på et eller andet fjernt tidspunkt. Men jeg vil gerne her så tydeligt som muligt fastslå, at det ikke er arbejdsgiverne, der bestemmer hvordan organisationerne organiserer sig. Det er alene et anliggende for organisationerne. Dette sagt, så ingen er i tvivl. Vi vender som sagt tilbage til punktet senere på dagsordenen., men lad mig her i beretningen allerede gøre det klart, at en enig bestyrelse, der indstiller til repræsentantskabet, at vi selvfølgelig er parate til at deltage i kommissionens arbejde.

Skole-og uddannelsesreformen.

Det forberedende arbejde omkring skole- og uddannelsesreformen er i gang. Med vilje siger jeg ikke godt i gang, for det er vores opfattelse, at arbejdet indtil nu bærer præg af, at man ikke ønsker reel inddragelse af lærernes viden og erfaringer. Der er nedsat projektgrupper og en referencegruppe, men tilbage står, at vi er både overrasket og bekymret over den måde hele arbejdet er grebet an på. Det er almindeligt anerkendt, at skal der skabes succesfulde ændringer i en organisation – i dette tilfælde den grønlandske folkeskole - så kræver det medarbejdernes deltagelse, reelle inddragelse og accept. Det har man ikke ønsket eller i bedste fald glemt. Uden at være ondsindet kan man belært af erfaringerne måske fastslå, at det at glemme er blevet en fremherskende arbejdsform i departementet. Men måske kan det nås endnu, men det kræver en helt anderledes tilgang fra departementets side. Det er ikke nok bare at ændre overskriften. Nu hedder arbejdet et---" analyse og udviklingsprojekt: et sammenhængende og fleksibelt uddannelsessystem". Titlen er faktisk fuldstændig ligegyldig, det er jo indholdet der er afgørende.

Vi – lærerne vil gerne deltage i arbejdet med at udforme fremtidens skole i Grønland. Men vores positive deltagelse kræver, at vi bliver taget alvorligt og ikke bare bliver placeret i en nærmest til lejligheden nedsat referencegruppe. I det hele taget mangler der hos både politikere og i centraladministrationen en forståelse af, at holdbare løsninger, det får man kun ved reelt at inddrage medarbejderne. Og lad mig sige det ganske tydeligt. Der findes ingen hovsaløsninger eller lette løsninger. Vi ønsker ikke en gentagelse af

projektet "effektiv pædagogik". Der findes ikke en enkelt trylleformular, som gør, at den grønlandske folkeskole pludselig forbedrer sig gevaldigt. Det viste projektet klart og tydeligt. Mange gode kræfter blev dengang spildt på "effektivitetens" alter. Det medvirker vi ikke til en gang til. Lad os derimod få et reelt fremadrettet samarbejde om den grønlandske folkeskole.

"For at få bedre resultater i folkeskolen vil Naalakkersuisut arbejde for at indføre et system, hvor kommunerne vil miste penge fra Selstyret, hvis ikke resultaterne i deres folkeskoler er gode nok." Lad mig lige slå fast, at dette citat ikke er udtryk for IMAKS politik, tværtimod. Men det er derimod Naalakkersuisoq Vittus Qujaukitsoqs udsagn ved fremlæggelsen af finansloven for 2020. Lad mig sige det så klart og tydeligt som overhovedet muligt. Er det tanker eller ideer, der skal fungere i den Grønlandske folkeskole, så bliver det uden IMAKS medvirken. Meget kan vi være med til, men at indføre en form for konkurrence og belønningspædagogik kommunerne imellem, vil efter vores opfattelse ødelægge betydeligt mere end det vil gavne. En ulykke kommer sjældent alene. I forbindelse med IMAKS afstandtagen fra forslaget reagerede naalakkersuisoq for uddannelse Ane Lone Bager og gav udtryk for, at det, der lå bag, var et ønske om at undersøge mulighederne for at skabe en incitamentstruktur. Andre ord for det samme, gør det ikke bedre. Heldigvis står vi ikke alene i vores afstandtagen og kritik. Børnetalesmand Aviája Egede Lynge har ligeledes reageret voldsomt på forslaget og fremført, at en indførelse af sådanne belønningsmekanismer strider mod flere internationale konventioner og ikke mindst Inatsisartutlov om Folkeskolen.

I et høringsvar slår vi til lyd for det selvfølgelige i, at klasselæreren skal være en gennemgående figur i hele skoleforløbet. Vi afviser brugen af undervisningsassistenter og derfor selvfølgelig også en såkaldt undervisningsassistentuddannelse. Vi vil kvalitet og ikke en eller anden hokus pokus uddannelse. Derfor foreslår vi også en læreruddannelse, der er tilpasset virkeligheden bl.a. via bedre praktikforløb. Relevant uddannelse er vigtig også for vores skoleledere. Det har vi også påpeget, og ligeledes har vi påpeget nødvendigheden af, at der ansættes socialrådgivere i skolerne. Det jeg her har omtalt, er bl.a. noget af det, der har været en del af indholdet i vores høringsvar. Det er vores håb, at arbejdet med en reform hurtigt må komme tilbage på sporet igen. Vi har sagt det tidligere, men at have en Naalakkersuisoq for folkeskolen som samtidig er Naalakkersuisoq for udenrigsanliggende er simpelthen ikke holdbart. Alene signaleffekten er elendig. Uddannelsesområdet behøver kun en halv Naalakkersuisoq, signalerer det. Jeg vil gerne her på det kraftigste opfordre formanden for Naalakkersuisoq til at sende et tydeligt signal om uddannelsesrådets betydning, ved hurtigst mulig at udnævne vores egen Naalakkersuisoq. Der har alligevel allerede været så mange ændringer, så en enkelt mere med den rette person, der har tid og interesse for uddannelser og folkeskolen, vil uden tvivl gavne oplevelsen af regeringen.

Det er trods alt vores håb, omend det ikke er stort, at arbejdet med skole- og uddannelsesreformen kan resultere i tiltag, der gør skolen endnu bedre, end den er i dag. Det skylder vi børnene, og det skylder vi

Grønland. Uden en velfungerende folkeskole vil det ikke være muligt at indfri de mange ønsker til samfundsudviklingen, som findes i vores land.

Politisk økonomisk beretning 2019.

I den skriftlige beretning har vi en lidt større gennemgang af den politisk økonomiske redegørelse, som Naalakkersuisut er forpligtiget til at fremlægge hvert år. I beretningen fremgår det klart, at rigtig mange faktorer i fremtiden vil have betydning for udviklingen i Grønland. Der er tale om faktorer, som i fremtiden vil have betydelig indflydelse både på folkeskolen og dens ansatte. Jeg har tidligere omtalt skole- og uddannelsesreformen. I beretningen bliver reformen omtalt som et element, der skal bidrage til at øge uddannelsesniveaueet i landet. Et udmærket mål, men jeg kan blive nervøs, når man i samme åndedræt nævner, at det skal ske i samspil med en modernisering af den offentlige sektor samt via en reform af velfærdsydelse, skattesystemet og boligområdet. Ordene modernisering og reform lyder umiddelbart positive, men udmøntet er det ofte vanskeligt og undertiden umuligt at se noget positivt i de vilkår, som er blevet moderniseret og udsat for reformer. Som alle andre rapporter i Grønland oplister beretningen en lang række problemstillinger, men når det kommer til at stille forslag eller skitsere tidshorisoner til løsninger af de oplistede problemer, så bliver beretningen svar skyldig. I IMAK vil vi stadig følge udmøntninger af beretningens mange elementer, især de, der har betydning for folkeskolen og dens ansatte. Når man kigger ind i fremtiden, er der mange ubekendte, også ubekendte, der kan have betydning for Grønland og den grønlandske økonomi. I perioden 2021 til 2027 er Grønland tidligere stillet et tilskud i udsigt på over 200 mill. € fra EU. Ingen ved rigtig, hvad Brexit vil betyde for EU, og hvad det eventuelt kommer til at betyde for EU's økonomi og dermed for tilskudene til Grønland. Det eneste vi kan gøre er at vente og se og så håbe det bedste.

Som nævnt i den skriftlige beretning oplever vi flere og flere sager, hvor medlemmernes helbred er truet grundet forskellige påvirkninger i arbejdsmiljøet. Vi har desværre mange arbejdspladser – skoler – hvor indeklimaet både her og nu, men også på sigt udgør en trussel imod de ansattes sundhed. Som udgangspunkt vil vi ikke acceptere, at nogen, i dette tilfælde vores medlemmer, bliver syge af at gå på arbejde. Det burde være indlysende, at vores arbejdsgiver havde det samme synspunkt. Desværre lader det ikke til at være tilfældet. Angreb af skimmelsvamp er et stigende problem i mange skolebygninger. Dette kan skyldes flere ting, men manglende vedligeholdelse bærer en stor del af skylden. Gener som røde øjne, irriterede luftveje, snue, hovedpine, svimmelhed og træthed er nogle af de symptomer, som rigtig mange af vores medlemmer kæmper med. Det kan, som tidligere nævnt, aldrig være meningen, at man skal blive syg af at passe sit arbejde. Derfor skal der herfra lyde en kraftig opfordring til kommunerne om at se at få repareret indeklimaet. Det skylder de simpelthen deres ansatte. Det dårlige fysiske indeklima rammer selvfølgelig også børnene, så også for deres skyld bør kommunerne reagere og få bragt det fysiske indeklima i orden. Heldigvis er der også positive historier. Som omtalt i den skriftlige beretning har IMAK

foretaget en undersøgelse af de enkelte kommuners planer i forbindelse med renovering og nybygning af skolerne, og heldigvis kan det konstateres, at der er forbedringer på vej.

Børn med særlige behov fylder rigtig meget i den grønlandske folkeskole. Desværre er jeg nødt til at gentage, at arbejdet med disse børn fylder ufatteligt meget. Ofte er disse børn, børn der er ramt af særlige forhold - de er seksuelt krænkede og omsorgssvigtede i en sådan grad, at deres adfærd ofte er meget udad reagerende. For de lærere, der har sådanne elever i deres klasse, er hverdagen ofte pinefuld og psykisk belastende i en sådan grad, at det er sygdomsfremkaldende. IMAK forsøger alle de steder, hvor vi er til stede, at gøre opmærksom på de belastninger, som et dårligt fungerende arbejdsmiljø betyder for vores medlemmer.

I 1994 fik vi i Grønland en ombudsmand, hvis opgave er at kontrollere at Selvstyrets og kommunernes forvaltning sker i overensstemmelse med gældende ret og god forvaltningsskik. I IMAK brugervi selvfølgelig også ombudsmanden, når vi oplever at gældende regler bliver tilsidesat. I den skriftlige beretning har vi omtalt 2 sager, som vi har rejst. De 2 sager drejer sig dels om offentligt ansattes ytringsfrihed og dels om partshøring i forbindelse med en konkret sag. I begge sager har Ombudsmanden givet IMAK medhold og i kraftige vendinger irettesat arbejdsgiverens handlemåde overfor ansatte. Det er vigtigt, også for vores fremtidige sagsbehandling, at vi her har fået understreget, at vi som lærere har ytringsfrihed, også om forhold i skolen. At arbejdsgiverne har pligt til både en meningsfuld partshøring og en saglig begrundelse i konkrete sager er også vigtig at få understreget, og noget vi kan have stor nytte af i vores sagsbehandling fremadrettet. Vi er glæde for, at vi har en Ombudsmandsfunktion her i Grønland, og vi er selvfølgelig parat til også i fremtiden at bruge ombudsmanden.

En skole er en sammensat størrelse. Jeg har gjort opmærksom på en del af lærernes udfordringer, men på skolerne er der også ledere, der hver dag også står med et hav af udfordringer. I vores sekretariat får vi flere og flere henvendelser, der ofte har sit udgangspunkt i manglende viden og usikkerhed hos ledelsen. Vi må konstatere, at dette ikke skyldes manglende lyst til at lede i overensstemmelse med gældende regler eller aftaler, men ofte bunder det i manglende viden og indsigt. Derfor er uddannelse af lederne endnu vigtigere, end det har været tidligere, og vi må derfor på det kraftigste opfordre Selvstyret til at sørge for ordentlige og relevante uddannelses tilbud til de mennesker, som er betroet ledelsesopgaverne på vores skoler. Det vil være til gavn for alle, der har deres daglige gang i skolerne.

Vores organisationsprocent er tæt på 100 %. Vi har en velfungerende organisation med meget stor opbakning, bare se på stemmeprocenten ved urafstemningen. Et af omdrejningspunkterne i vores organisation er vores sekretariatet i Nuuk. Desværre er antallet af sager støt voksende, og mange af sagerne er blevet voldsomt komplicerede i forhold til tidligere. I det hele taget er kravene til organisationen støt stigende på alle parametre. Bestyrelsen indstiller derfor et kontingent på i alt kr. 450, hvilket er en

stigning på i alt 25 kr. pr. måned. Det er bestyrelsen hensigt, at vi med denne stigning vil være i stand til at ansætte yderligere personale på vores kontor, så vi også er gearet til fremtidens udfordringer.

I den skriftlige beretning har vi nøje omtalt alle de samarbejdspartnere og berøringsplader, vi har som organisation. Vi samarbejder med mange, vi henter inspiration fra mange, vi lytter til mange og vi forsøger dagligt at øve indflydelse på mange. Jeg vil gerne her benytte lejligheden til at takke vores mange samarbejdspartnere både her i Grønland og i Danmark. Ingen nævnt og ingen glemt. Men dog en særlig tak til vores dygtige personale. De knokler, også langt ud over hvad rimeligt er nogen gange, men de brænder for sagen lige så meget, som vi også brænder i bestyrelsen. At være bestyrelse for IMAK er noget særligt. Det er udfordrende, men også tilfredsstillende, især oplevelsen af at vi løfter i flok. Også en særlig tak til jer for både modspil og medspil.

Når jeg kigger ud over kanten på mit kateder, ser jeg mange ting. Lige her ser jeg et samfund, der står med kæmpe udfordringer.

- Jeg ser børn og unge, der mistrives
- Jeg ser arbejdspladser, hvor arbejdsmiljøet bliver ringere og ringere
- Jeg ser et skolevæsen, hvor der ikke er afsat de nødvendige resurser til efter- og videreuddannelse, hverken af lærere eller ledere
- Jeg ser skolebygninger, der hverken er tidssvarende eller vedligeholdte
- Jeg ser en boligmasse i landet, der kræver voldsomme vedligeholdelser
- Jeg ser et sundhedsvæsen, der katastrofalt mangler kvalificeret arbejdskraft
- Jeg ser et land, hvor befolkningstallet er faldende
- Og jeg ser et samfund, der har besluttet at bruge enorme summer på landets infrastruktur

Hvor kunne jeg ønske, at der ville være lige så meget fokus på det grønlandske skolevæsen, som der har været på lufthavne. Slet ikke med lige så mange millioner, som lufthavnene koster, mindre kan gøre det. Men hvor ville det være dejligt, hvis skolen kunne se frem til også at blive prioriteret i fremtiden.

Og når jeg ser ud over mit kateder, så ser jeg heldigvis også en fagforening, der med alle midler stadig kæmper for skolen og medlemmernes interesser.

Med disse ord overgiver jeg hermed beretningerne til repræsentantsskabets behandling ... Tak